

Finansdepartementet
103 33 Stockholm

Fi.remissvar@regeringskansliet.se

LRF:s yttrande angående ”Skatteverkets promemorior Skattefri ersättning vid tillfälliga anställningar och uppdrag på annan ort i högst en månad och Tjänsteställe för till tillfälligt anställd personal i offentlig verksamhet under samhällskriser”

Lantbrukarnas Riksförbund (LRF) har beretts tillfälle att yttra sig över rubricerad promemoria och anför följande.

Bakgrund

Skatteverket har under lång tid fått synpunkter från branschorganisationer och företag avseende de konsekvenser som bestämmelserna om tjänsteställe i inkomstskattelagen för med sig vid utbetalning av kostnadsersättning till tillfälligt anställda arbetstagare och uppdragstagare.

I princip berörs alla branscher, dock särskilt bemanningsbranschen, egenanställda, frilansare och andra uppdragstagare som tar tillfälliga uppdrag, t.ex. idrottsdomare och tolkar. Eftersom tjänstestället enligt huvudregeln ska fastställas för varje anställning eller uppdrag för sig – oavsett hur kort eller lång tid arbetet pågår – utgör vanligtvis den ort där det tillfälliga arbetet utförs som arbetstagarens tjänsteställe. Om två arbetstagare med olika anställningsformer tillfälligt arbetar på samma ort kan reglerna innebära att den tillfälligt anställda arbetstagaren anses ha sitt tjänsteställe på den tillfälliga arbetsorten, medan den tillsvidareanställda arbetstagaren anses vara på tjänsteresa. Kostnadsersättning, t.ex. traktamente och bilersättning, till en tillfälligt anställd arbetstagare anses ofta som lön och är underlag för arbetsgivaravgifter och skatteavdrag.

Motsvarande ersättning till en tillsvidareanställd anses utgöra sådan ersättning som arbetstagaren har avdragsrätt för vid beskattningen. Arbetsgivaren gör inget skatteavdrag och betalar inte arbetsgivaravgifter på sådan ersättning, s.k. tyst

MARTIN MÖRMAN, skatteexpert martin.morman@lrf.se

kvittning. Ersättningen ska inte heller redovisas på individuppgiften eller kontrolluppgiften.

LANTBRUKARNAS RIKSFÖRBUND

Nedan presenterar LRF sina kommentarer till förslagen.

Promemorian ”Skattefri ersättning vid tillfälliga anställningar och uppdrag på annan ort i högst en månad”

Regelverket för ökade levnadskostnader har inte varit föremål för någon större översyn sedan dess tillkomst. Reglerna har dock genom mindre materiella justeringar ändrats ett antal gånger under årens lopp. Det har varit fråga om införande av undantag, justeringar i schablonbelopp, tidsgränser med mera. Den nu aktuella promemorians förslag är ännu en i raden av mindre materiella justeringar.

Regelverket är i allt mindre grad anpassat till dagens förutsättningar och en viktig fråga att pröva är vilka utgångspunkter som ska prägla ett regelsystem som detta i en arbetsmarknad med en allt mer ökad rörlighet.

I debatten har förts fram att rimliga utgångspunkter för en ny lagstiftning på området är att de flesta arbetstagare föredrar ett arbete som ligger i anslutning till bostadsorten och att arbetsgivare normalt inte betalar ersättningar till anställda som inte är nödvändiga för verksamheten. Det bör också påpekas att reglerna är tekniskt mycket komplicerade och behovet av förenkling är stort. Skatteverkets ställningstaganden har inte heller i någon större utsträckning lyckats förtydliga och underlätta för de skattskyldiga. Samtliga dessa omständigheter talar istället för att det ska tillsättas en utredning med uppdrag att se över reglerna om avdrag för ökade levnadskostnader och näraliggande lagregleringar.

LRF avråder således från att införa den mindre justering som föreslås och anser att en utredning ska tillsättas inom kommittéväsendet med ett uppdrag att göra en grundlig översyn för att anpassa reglerna till den förändrade arbetsmarknaden och förenkla dem.

Som framgår av promemorian är viktiga och centrala begrepp ”tjänsteställe” och ”tjänsteresa”. Motsvarande begrepp finns också för de som bedriver enskild näringsverksamhet. LRF kan nu notera att frågorna för denna stora grupp småföretagare¹ behandlas på sex rader i en promemoria på 47 sidor. Någon särskilt allsidig belysning gör således inte Skatteverket i denna delfråga utan anger bara att det som regel inte är lika svårt att fastställa tjänstestället för en enskild näringsidkare som för en arbetstagare eller uppdragstagare. Ökade

¹ De är ca 764 000 enligt SOU 2020:50 s. 194.

levnadskostnader och resekostnader för kortare uppdrag är normalt avdragsgilla anger Skatteverket. Någon ändring behöver därmed inte göras anser myndigheten.

LRF som företräder de största grupperna enskilda näringsidkare känner inte riktigt igen denna bild och ifrågasätter dessutom om inte dagens hänvisning i 16 kap. 28 a § IL bör kompletteras med en hänvisning även till den föreslagna regleringen i 12 kap. 9 § IL.

Behovet av en samordning mellan inkomstlagen kan också illustreras med frågan om definitionen av och avdragsrätten för tjänsteresa respektive arbetsresa. Begreppet arbetsresa definieras som resa mellan bostad och arbetsplats (12 kap. 25 § IL) och för inkomstlaget näringsverksamhet som resa till och ifrån arbetsplatsen (16 kap. 28 § IL). Trots att definitionerna skiljer sig något åt finns ingen anledning att anta att begreppet har olika betydelse i respektive inkomstlag, se till exempel sista meningen i 16 kap. 28 § IL. Detta bör dock tydliggöras genom en harmoniserande lagreglering.

Det innebär att en arbetsresa även i inkomstlaget näringsverksamhet definitionsmässigt är en resa mellan bostad och arbetsplats. För en resa i en näringsverksamhet ("tjänsteresa") finns ingen lagreglerad definition. En sådan resa torde då vara en resa, som betingas av näringsverksamheten, men som inte faller in under definitionen för arbetsresa. Frågan om en bilresa utgör en resa i näringsverksamheten eller en arbetsresa borde avgöras med utgångspunkt i begreppet fast driftsställe. Detta begrepp ligger närmast till hands att använda när arbetsplatsen bestäms för enskilda näringsidkare.

Skatteverket uttalar i ett ställningstagande bland annat att om man bedriver "näringsverksamhet på flera platser krävs att verksamheterna är integrerade med varandra för att resan från tjänstestället till den andra verksamheten och tillbaka igen ska utgöra resa i näringsverksamheten." (dnr 130 331754-05/111). Det verkar vara resonemangen i en dom från Kammarrätten i Sundsvall (mål 2950-04) som ligger bakom uttalandet.

Sett i ljuset av lagtextens definition av begreppet "arbetsresa" är detta ställningstagande (och domen) mycket svårförståeligt. Resor mellan till exempel olika näringsfastigheter som i kammarrättsfallet måste i enlighet med denna lagreglerade definition alltid ses som resor i näringsverksamheten. I ställningstagande finns också andra uttalande som kan ifrågasättas.

Det nu sagda understryker behovet av en ny grundläggande utredning som också innefattar de enskilda näringsidkarnas motsvarande frågor.

Promemorian ”Tjänsteställe för tillfälligt anställd personal i offentlig verksamhet under samhällskriser”

LRF har inget att erinra mot förslaget.

Stockholm den 26 april 2021

Victoria Bondesson
Enhetschef
Lantbrukarnas Riksförbund

Martin Mörman
Skatteexpert
Lantbrukarnas Riksförbund